

ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ

ΦΥΛΛΟ 1
ΜΑΡΤΗΣ 2010

Εφημερίδα τοίχου που αλντεύει στους δρόμους των Λιοσίων, της Πετρούπολης, των Αγίων Αναργύρων και του Καματερού. Θέλει να μιλήσει και να επικοινωνήσει το λόγο της ενάντια στην εκπαιδευτική μηχανή, στις σχολικές προσταγές και σε κάθε είδους καταπίεση. Θέλει να αποκτήσει διαδραστική σχέση με μαθητές και μαθήτριες. Σε αυτό το πλαίσιο μπορείτε να στέλνετε σκίτσα, φωτογραφίες, κείμενα ή περιστατικά από το σχολείο σας (και όχι μόνο) στο **e-mail: epipro@espiv.net** ή να τα πούμε από κοντά. Ο χώρος του θεοσίτη είναι ανοιχτός κάθε Κυριακή από τις 18:00.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1ο

Πρωινό ξύπνημα. Το πρώτο κουδούνι. Προσευχή. Μια απειλή... πόρτες αμπαρωμένες... Τι παθαίνει κάποιος/α που αργεί να πάει στο σχολείο το πρωί; Δεν ακούει το κουδούνι. Χάνει την προσευχή. Δεν ξέρει για τις απειλές. Βρίσκει κλειστές πόρτες. Η μόνη διόδος που έχει, έστω και σε αυτό το σάπιο εκπαιδευτικό σύστημα, είναι αυτές οι πόρτες. Έτσι ερμητικά κλειστές υπενθυμίζουν στο μαθητή/τρια πως οι καθηγητές μπορούν και θέλουν να επιβληθούν, να δείξουν τη δύναμη του ρόλου τους και να καυχηθούν ότι όποιος δε συμφωνεί με τους κανόνες του εκπαιδευτικού συστήματος και τα προσωπικά τους κόμπλεξ μένει απ' έξω. Ομόφωνα ο σύλληγος των καθηγητών επικαλείται λόγους ασφάλειας για τους μαθητές/τριες που φοιτούν στο σχολείο. Τί είναι όμως πιο επίφοβο: ένας μαθητής ή μαθήτρια που επιθυμεί να μπει στο χώρο του σχολείου -είτε για να μη χάσει την πρώτη ώρα, είτε για να συναναστραφεί με την παρέα του και να αποφύγει τις στιγμές πλήξης, άγχους και μοναξιάς που τον/την τροφοδοτεί το εκπαιδευτικό σύστημα- ή ένας καθηγητής που οι διαστάσεις του ζήλου του για επιβολή μπορούν να γίνουν ανεξέλεγκτες; Αυτό φοβούνται όλοι οι δάσκαλοι παντού και πάντα: την απειθαρχία, την «μη κανονικότητα», την απαξία στο σχολικό χρόνο, τον αυθορμητισμό των μαθητών που κλειιάζει τη σοβαροφάνεια του ρόλου τους.

Στο 5ο Γενικό Λύκειο Πετρούπολης, οι απειλές ότι η κύρια είσοδος θα κλειδώνει για τους αργοπορημένους ξεκίνησαν από την αρχή της σχολικής χρονιάς. Μέχρι που η απειλή αυτή πραγματοποιήθηκε. Με αποτέλεσμα πολλοί μαθητές να αναγκάζονται να κάνουν το γύρο του τετραγώνου για να μπουν από άλλη πόρτα (από τη μεριά του συστεγαζόμενου Επαγγελματικού Λυκείου) ή να ακροβατούν πάνω από τα κάγκελα. Βέβαια υπάρχουν και αυτοί που στέκονται τυχεροί καθώς είτε προλαβαίνουν τους καθηγητές στη πόρτα με τα κλειδιά στο χέρι (οπότε, μετά το απαραίτητο κατασάδιασμα, τους επιτρέπεται η είσοδος), είτε τυχαίνει το κυλικείο να έχει κλειδιά. Αυτή η κατάσταση ήταν δυσάρεστη για όλους. Ωστόσο, ένα πρωινό και ενώ κάμποσοι μαθητές είχαν μείνει έξω από το σχολείο με καθηγητές να στέκονται από μέσα και περιφροννητικά να τους αποπαίρνουν για την αργοπορία, μαθητής πήλαίωσε την πόρτα, την έσπρωξε και το λουκέτο άνοιξε. Πανικόβλητος ένας καθηγητής μάταια προσπάθησε να σταματήσει το πλήθος των μαθητών και μαθητριών που μπήκαν στο προαύλιο του σχολείου. Έπειτα οι απειλές για τις επόμενες δύο μέρες έγιναν πιο έντονες, αλλά στην ουσία το σπρώξιμο της πόρτας, η συλλογική αντίσταση στη γελοιότητα των σχολικών κανόνων, έφερε μια ελάχιστη συμβολική νίκη.

Η πόρτα συνεχίζει να κλειδώνει, όμως πιο διακριτικά για την αποφυγή περαιτέρω εντάσεων...

ΤΟ ΑΙΜΑ ΔΕΝ ΚΑΝΕΙ ΤΑ ΑΔΕΡΦΙΑ...

Ένας ιδιότυπος διάλογος άνοιξε πρόσφατα στα ΜΜΕ, μετά τις συλλήψεις κάποιων μαθητών από σχολείο των Αμπελοκίων, που επιτέθηκαν μαζί με φασίστες σε συγκέντρωση αλληλεγγύης για τους μετανάστες (για την ξεφτίλα των αριστερών αντιρατσιστών να συνεργαστούν με την αστυνομία και να υποδείξουν τους δρόμους της επίθεσης, μαθητές και μη, παίζοντας το "αντιρατσιστικό" παιχνίδι του Χρυσόχοιδη, θα αναφερθούμε άλλη φορά...). Είδαμε, λοιπόν, από δημοσιογράφους έως και πολιτικούς να κάνουν αναλύσεις και να εκπλήσσονται για το πώς έγινε αυτό. Ναι, εξεπλήγησαν όλοι αυτοί που καθημερινά ξερνάνε (άλλες φορές άμεσα, άλλες καλυμμένα) το ρατσιστικό τους μένος από τα τηλεοπτικά πάνελ. Λες και δεν ευθύνονται οι ίδιοι που οι φασίστες θεωρούν ότι έχουν κοινωνικά χώρο και λόγο ύπαρξης. Λες και δε συμβάλλουν σε μια προσπάθεια συντηρητικοποίησης των κοινωνικών αντανακλαστικών προς όφελος των κρατικών συμφερόντων.

Δεν είναι συμπτωματικό άλλωστε, που η φασιστική ρητορεία μεταλλάσσεται ανάλογα και με την μηνιακή πραγματικότητα. Στο παρελθόν δοκίμασαν να προσεγγίσουν μαθητές κάνοντας λόγο για "κακούς αθηναίους" και λοιπούς μετανάστες. Αφού είδαν και απέιδαν και έφαγαν τα μούτρα τους και οι μικτές παρές μεταναστών και ντόπιων τους χάλασαν τη σούπα, άρχισαν να ρίχνουν το ρατσιστικό και μισανθρωπιστικό δηλητήριο τους στους μετανάστες από την Ασία και την Αφρική. Πλέον, μιλάνε για την την «ανωτερότητα της λευκής φυλής» και την «κοινή ιστορία των βαλκανικών εθνών»!! προσπαθώντας έτσι, να "ταμπήσουν" και μετανάστες μαθητές της "λευκής φυλής", υποκρύπτοντας έντεχνα το μίσος τους για αυτούς. Η ανωτερότητα της βλακείας τους μάρανε όμως. Προφανές είναι πως κανένας μετανάστης δεν επέλεξε να βομβαρδίζεται ή να ζει σε συνθήκες εξορίας και να ξεριζώνεται, για να έχει τέρμα τα air condition και γεμάτα τα ρεζερβουάρ ο δυτικός πολιτισμός.

Όμως οι μαθητές και οι μαθήτριες έχουν κάνει και κάνουν καθημερινά τις επιλογές τους. Οι ίδιοι που κατέβηκαν στους δρόμους για τον Γρηγόροπουλο και για ό,τι τους καταπιέζει, που κάνουν καταλήψεις, που παίρνουν τη ζωή τους στα χέρια τους, οι ίδιοι θα βρουν και θα δώσουν τις απαντήσεις τους. Δε θα τους τις υποδείξει κανένας δημοσιογραφίσκος και κανένας πολιτικός.

Όσο για τους φορείς των φασιστικών ρητορειών, είναι γνωστό ότι αρέσκονται να χαριεντίζονται με τις εξουσίες και αυτές με τη σειρά τους με τους φασίστες, άλλοτε περισσότερο έκδηλα (βλ. Μαργκογιαννάκηδες) και άλλοτε λιγότερο (βλ. Χρυσόχοιδηδες), ανάλογα με την χρησιμότητα που παρέχουν στην εκάστοτε πολιτική συγκυρία. Όμως, με τις πρώτες κλιτωσιές που θα αρπάξουν, θα κρυφτούν γρήγορα πίσω στα λαγούμια τους. Άλλωστε:

...Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΞΕΡΕΙ ΝΑ ΜΙΛΑ

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΣΤΟ 9ο ΛΥΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

Πριν κάποιες μέρες πραγματοποιήθηκε κατάληψη του 9ου Λυκείου Πειραιά. Ήταν μια κατάληψη με αυτοοργανωμένα χαρακτηριστικά, χωρίς δεκαπενταμελή και αντιπροσώπους. Αφορμή αποτέλεσε ο "τσακωμός" ενός μαθητή με τον καθηγητή του και η αλληλαγία σχολικού περιβάλλοντος που του επιβλήθηκε, από τον, πάντα πρόθυμο για κάτι τέτοια, λυκειάρχη. Η απάντηση στον διευθυντή ήταν άμεση -λουκέτο στο σχολείο- και δόθηκε από τους συμμαθητές του αποβεβλημένου παιδιού. Μπορεί αυτό το περιστατικό να ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι και έτσι να πραγματοποιήθηκε η κατάληψη, αλλά οι αιτίες ήταν βαθύτερες. Είναι που εδώ και ενάμιση χρόνο, οι καθηγητές έχουν βάψει στο μάτι παιδιά που συμμετείχαν στην εξέγερση του Δεκέμβρη και στις φετινές μαθητικές καταλήψεις. Ήταν οι αποβολές, που κάθε τόσο, μοιράζονταν απλόχερα και για ασήμαντες αφορμές. Ήταν η εντεινόμενη πίεση εν όψη των πανελληνίων. Και στην τελική, ήταν και είναι η έλλειψη ελεύθερου χρόνου.

Για την ιστορία, η κατάληψη έληξε, έπειτα από δέσμευση του διευθυντή και του συλλόγου ότι θα υπάρξει αλληλαγία όσον αφορά την αυταρχική συμπεριφορά, τη στοχοποίηση, τις απειλές και τις αποβολές.

ΔΕΝ
ΑΝΤΕΧΕΙ:

καθηγητές
παιδαγωγική
τάξεις
κουδούνια
μαθήματα
καριέρα
πειθαρχία
απουσιολόγια
προσευχή
βαθμούς
διευθυντές
συλλόγους
γονείς
κηδεμόνες
μάθετε
ξεχάστε
την ονομαστική
την οριστική
την υποτακτική
τις προστακτικές
της σχολικής
πραγματικότητας

τις ιεραρχίες
τον ρατσισμό
τον σεξισμό
και την κάθε
είδους εξουσία

ΧΑΚΙ ΜΕ ΦΟΝΤΟ ΘΑΝΑΤΟ

Περιοδεύων. Καιρός να ετοιμάζεσαι. "Αναγκαίο κακό", ένας νεκρός χρόνος από τη ζωή σου, για την πατρίδα. Σε μία εξαναγκαστική συμβίωση με τη βία σε όλες τις μορφές τις. Οι εθνικές αυταπάτες σε στρατιωτικό βήμα πάνω στις ταξικές συνειδήσεις. Για τον εχθρό αυτό, που πάντα θα είναι ο ταπεινωμένος στην ιστορία του αντίπαλο έθνος. Που και σε καιρό ειρήνης «υπερήφανα ταπεινωμένος στους δικούς του εθνάρχες είναι. Τον εχθρό που θα πρέπει να υπερασπιστεί τα σύνορα του. Για τον ίδιο και για τους άλλους, από τον ίδιο και από τους άλλους. Τα σύνορα που δεν γνωρίζουν τα εμπορεύματα και το κεφάλαιο. Αυτά ποτέ δεν έχουν σύνορα. Τον εχθρό έξω από τα σύνορα που μας απειλεί, που δεν μας κατανοεί δημοκρατικά, που ο ειρηνευτικός μας στρατός θα του δώσει να καταλάβει. Τη δημοκρατία βεβαίως. Όπως και τον άλλο εχθρό φυσικά, τον εσωτερικό εχθρό. Που απεργεί, που αρνείται τη δημοκρατική επιβολή, τη στρατιωτική πειθαρχία, τους κυρίαρχους και την πολιτική προέκτασή τους, που εξεγείρεται. Σε καιρό πολέμου και σε καιρό ειρήνης.

Αλλά μην ξεχνάμε και τον εχθρό που "εισβάλλει". Τον "ξένο" που έτυχε να γεννηθεί στα εδάφη μετά τα σύνορα. Τα σύνορα εκείνα που τον κάνουν "ξένο". Τα ίδια σύνορα που ένα βήμα από πάνω τους τον κάνουν παράνομο, τον υποβιβάζουν σε αντικείμενο και μάλιστα λαθραίο, δίπλα σε λαθραία τσιγάρα και ποτά.

Εθνικές αυταπάτες σε ποικιλία χρωμάτων. Που συμβολοποιούνται σε ένα κουρελόπανο. «Αναγκαίο κακό» για να γίνεις άντρας, να μάθεις να σκοτώνεις, να υποτιμάς τη ζωή του άλλου και τη δική σου, να μισείς. "Αναγκαίο κακό" να έχεις τη συνείδηση του στρατιώτη των κυρίαρχων.

Να αρνηθούμε και να συγκρουστούμε ανοιχτά με το στρατιωτικό παραλογισμό. Ολική άρνηση στράτευσης.

χώρος ραδιοργάνωσης και ανατροπής
Νέστορος και Ευαγγελιστρίας, Ιλίου, www.thersitis.gr